

Interjú egy kiköltöztetésre váró gyermekkel, Fótról

A fóti gyermekvárosként is ismert Károlyi István Gyermekközpont ügyéről sokat lehetett hallani az utóbbi két évben. Idén megszületett a döntés: a gyermekotthonban élő gyerekeket, arra hivatkozva, hogy a hely nem tudja eltartani a gondozottakat, szétköltöztetik az országban – Zalaegerszegen, Kalocsán, Aszódon és Budapesten. A döntés nagy port kavart fel, már csak azért is, mert az ezzel kapcsolatos iratokat döntéselőkészítésre hivatkozva 10 évre titkosították, illetve a költöztetés annak ellenére fog megtörténni, hogy az intézmény bőven el tudja látni a gyerekeket.

Oláh Karol, egy ott élő 18 éves mozgássérült lány a Facebookon szenvedélyes posztban tiltakozott a költöztetés ellen. Állítása szerint nem igaz az, hogy a gyermekotthon túlzsúfolt lenne, és szeretné, ha megértenék a döntéshozók, hogy ezzel az ott élő családokat szakítják majd szét. „Nem akarok a családom nélkül élni... A kérdésem az hozzátok emberek: Ti tudnátok a családok nélkül boldogok lenni?” – írja a bejegyzésben.

Oláh Karollal készítettünk interjút.

Milyen a gyermekotthon közössége?

A gyermekotthon közössége több kis csoportból áll, ezért én csak a saját csoportomról tudok és szeretnék beszélni. Az én csoportom 13 éve nyílt. Mi, gyerekek nagyjából egy időben jöttünk ide, egy-két hónap eltéréssel. Szóval, amikor azt mondom, hogy ez a családom, akkor azt nem azért mondom, mert jól hangzik, hanem azért, mert így van.

Te mit szeretsz legjobban az otthonodban?

Azt, hogy mit szeretek az otthonomban, nagyon nehéz pár mondatban összefoglalni. Legeslegjobban a velem egy házban élő gyerekeket és a minket nevelő öt felnőttet szeretem. Én úgy érzem, a minket ellátó és szerető felnőttekkel nagyon jó a kapcsolatom. Nagyon sok mindent meg tudok velük beszélni.

Hogyan működik a gyermekotthon?

Egy kertes házban lakunk, ami teljesen akadálymentesített és kapaszkodókkal felszerelt. Az intézetnek vannak kocsijai, amik biztosítják, hogy minden gyerek a neki megfelelő iskolába vagy óvodába járhasson.

Honnan értesültél a költözésről? Tudjátok már, hogy hová fogtok költözni?

Nem tudjuk, hová fogunk költözni. De azt tudom, hogy ha ez bekövetkezik, és ráadásul még szét is szakítanak minket, az nagyon rossz hatással lesz mindannyiunkra, főleg pszichikailag. Egyébként én csak a médiából értesültem az egészről.

Hogyan készültek a költözésre?

Hogy hogy készülünk rá? Szerintem arra, hogy valakit elszakítanak a családjától és az otthonától, arra nem lehet felkészülni.

Szerinted milyen tévhitek vannak a köztudatban a fóti gyermekotthonról?

Az, hogy túlzsúfolt és hogy a kastélyban élünk. Egyik sem igaz. Egy kertes házban maximum nyolc gyerek él. Mi nem a kastélyban lakunk, csak a közelében. A kastélyban a Károlyi gróf él.

A gyermekotthon lakói mostanában kezdtek „hangot kapni”, az aHang [petíciót](#) indított a gyerekek és a nevelők védelmében, ezzel kapcsolatban készítettek egy támogató [videót](#) is.

Horváth Vilmos (8. évf.)

A diktátor

Már másodjára néztem meg a Vígszínházban a Diktátor című előadást, és még mindig felejthetetlen az élmény. A darabot Charlie Chaplin első hangosfilmje alapján írták, melyet a II. világháború alatt készített, és ez az első Chaplin-film adaptáció színpadon. A film és a darab is az egyik háborús ország diktátoráról és egy zsidó borbélyról szól. A helyszín- és személynevek kitaláltak, de nyilvánvaló, hogy Chaplin az akkori német politikát figurázta ki.

Tehát a főszereplőink: a zsidó borbély és Adenoid Hynkel, Tománia diktátora. Mind a két szerepet a jól ismert kalapos, pálcás, rövidre vágott bajuszos ember alakítja.

Egy Chaplin filmről van szó, tehát nem meglepő módon, a tragikus történelmi háttér ellenére ez egy komédia. Rengeteg humorforrás van benne: a borbély játékos mozgása, a különböző szereplők szélsőséges karakterei vagy éppen a magyar politikai utalások. És ami nekem legjobban tetszett, az a nyelvi játék volt. Aki látott már felvételt arról, ahogyan Adolf Hitler beszél, csodálkozva nézte a színpadot. Ifj. Vidnyánszky Attila, a borbély és Hynkel megszemélyesítője olyan jól adja elő a szerepet, hogy a néző tényleg a háborús Németországban érzi magát, annak ellenére, hogy csupán véletlenszerű német szavakat kever németesen hangzó magyar szavakkal. Ez teszi az egészet komikussá. A színpadon teljes beleéléssel, már leizzadva, köpködve, eltúlzott német akcentussal üvölti a kihelyezett mikrofonba, hogy naplemente, stadion vagy Arnold Schwarzenegger. Napaloni, Baktéria diktátora pontosan ugyanígy alakítja ezt a szerepet, csupán olaszul. De nem csak Hitler és Mussolini kapott játékos, új neveket. Herr Herring, a hadnagy Hermann Göringre utal, Garbitsch, a propagandaminiszter pedig Joseph Göbbelsre.

Talán úgy gondolhatjuk, hogy egy olyan borzalmas dolgot, mint Hitler és a holokauszt, nem épp komédiaként kéne feldolgozni. Ez a darabban azonban nem jelent problémát, tökéletesen az ízléses humor határán belül van. Amikor első alkalommal mentem el az előadásra, itt-ott a nézőtéren lehetett látni (főleg idősebb korosztályból) embereket, akik nem tapsoltak a végén. Hiszen szó esik a diktátor kedvenc stadionjáról; egy gazdag zsidóról, aki a világbank feje, és Tománia tőle akar kölcsönkérni, annak ellenére, hogy a népét üldözik; és a gyermekvállalási propagandáról.

Ez egy olyan darab, amit mindenkinek legalább egyszer látnia kell, mert remek színészi munka van benne, jó humorral, egy kis tragédiával és a végén egy fontos emberi üzenettel.

Horváth Vilmos (8. évf.)

fotók: vigszinhaz.hu

Charlie Chaplin: A diktátor (Vígszínház)

Rendező: Eszenyi Enikő

Szereplők: ifj. Vidnyánszky Attila, Wunderlich József, Hajduk Károly